

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 22 czerwca 2020 roku Dyrektor Wojskowego Biura Emerytalnego w Ł. odmówił podjęcia wypłaty emerytury wojskowej G. G.. W uzasadnieniu wskazano, że decyzją z dnia 14 lutego 2020 roku została wstrzymana wypłata emerytury wojskowej z dniem 1 marca 2020 roku w związku z informacją otrzymaną z Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, że na wniosek skarżącego organ rentowy podjął wypłatę emerytury od dnia 1 października 2019 roku. W dniu 10 czerwca 2020 roku wpłynął do Biura wniosek o podjęcie i wypłatę zawieszonoego świadczenia emerytalnego. Biorąc pod uwagę powyższe oraz okoliczność dalszego pobierania przez wnioskodawcę emerytury z ZUS, nie zostały przedstawione nowe dowody lub ujawnione nowe okoliczności faktyczne, które mają wpływ na podjęcie wstrzymanej z dniem 1 marca 2020 roku wypłaty emerytury wojskowej.

(decyzja – k. 175 załączonych do sprawy akt emerytalnych)

Odwołanie od w/w decyzji wniósł G. G. wnosząc o jej zmianę i podjęcie wypłaty zawieszonoego emerytury wojskowej od dnia złożenia wniosku. Zaskarżonoego decyzji zarzucił:

1. naruszenie przepisów prawa materialnego tj. art. 31, art. 7, art. 32 ust. 1 pkt 1 w związku z art. 44 ust. 1 pkt. 2 lit. a ustawy z dnia 10 grudnia 1993 roku o zaopatrzeniu emerytalnym żołnierzy zawodowych oraz ich rodzin poprzez odmowę podjęcia wypłaty zawieszonoego emerytury wojskowej.

W uzasadnieniu wskazano, że decyzja organu rentowego jest niezgodna z prawem w całości z uwagi na zbieg prawa do więcej niż jednego świadczenia w związku z czym zasadnym jest złożenie wniosku o wypłatę obu świadczeń tj. podjęcie wypłaty emerytury z Wojskowego Biura Emerytalnego. W ocenie skarżącego należy się powołać na wyrok Sądu Najwyższego z dnia 24 stycznia 2019 roku o sygn. akt I UK 426/17 i Sądu Okręgowego w Łodzi w sprawie o sygn. akt VIII U 2353/17. Zasadnym jest wskazanie, że wnioskodawca nie miał możliwości włączenia okresów służby wojskowej do algorytmu obliczenia emerytury z ZUS. W związku z czym przysługuje mu prawo do wypłaty dwóch emerytur wojskowej i emerytury z ZUS. Do ustalenia emerytury z ZUS nie zostały zaliczone okresy służby wojskowej. Podstawą przyznania emerytury z ZUS stanowiły wyłącznie okresy ubezpieczenia w powszechnym systemie emerytalnym i tym samym wobec ubezpieczonego nie ma zastosowania przepis art. 7 ustawy o zaopatrzeniu emerytalnym żołnierzy zawodowych oraz ich rodzin. Staż służby wojskowej daje podstawę do przyznania ubezpieczonego prawa do emerytury z Wojskowego Biura Emerytalnego.

(odwołanie – k. 3-4)

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie przytaczając podstawę prawną jak w zaskarżonoego decyzji.

(odpowiedź na odwołanie – k. 6-7)

Na rozprawie w dniu 27 listopada 2020 roku pełnomocnik wnioskodawcy poparł odwołanie oraz wniósł o zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego. Z kolei, pełnomocnik (...) wniósł o jego oddalenie.

(rozprawa z dnia 27 listopada 2020 roku 00:01:24 – 00:03:09 – płyta CD – k. 20)

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

Wnioskodawca G. G. urodził się w dniu (...).

(okoliczność bezsporna)

Na mocy decyzji Wojskowego Biura Emerytalnego w Ł. z dnia 11 maja 1996 roku odwołującemu została przyznana emerytura wojskowa. Do obliczenia podstawy wymiaru świadczenia przyjęto według stawek obowiązujących w dniu 1 sierpnia 1996 roku:

1. Uposażenie za stopień wojskowy ppłk po 29 latach wysługi wojskowej – 701 złotych;
2. Uposażenie za stanowisko służbowe – 1080 złotych;
3. Kwota dodatków – 658,61 złotych.

Ustalenie wysokości świadczenia nastąpiło przy udziale procentowego wymiaru emerytury i przy zachowaniu zasady nie przekraczania 75 % podstawy wymiaru, która wynosi 75 %. Zatem wysokość emerytury, z uwzględnieniem kwoty świadczenia minimalnego wyniosła 1829,71 złotych. Zwaloryzowana wysokość emerytury wnioskodawcy na podstawie przepisów art. 31 ustawy z dnia 10 grudnia 1993 roku o zaopatrzeniu emerytalnym żołnierzy zawodowych oraz ich rodzin od dnia 1 marca 2019 roku wynosiła 5.626,32 złotych, do wypłaty – 4.589,95 złotych.

(decyzja – k. 12, 160 – 160 verte załączonych do sprawy akt emerytalnych)

W dniu 15 października 2019 roku skarżący złożył do ZUS wniosek o emeryturę.

(wniosek – k. 1-6 załączonych do sprawy akt organu rentowego)

Do przedmiotowego wniosku wnioskodawca dołączył między innymi zaświadczenie, z którego wynika, iż pełnił czynną służbę wojskową w okresie:

1. od dnia 30 lipca 1965 roku do dnia 30 kwietnia 1996 roku, w tym:
 - a. od dnia 30 lipca 1965 roku do dnia 30 sierpnia 1971 roku – Wojskowa Akademia Medyczna – Wydział Lekarski – kandydat na żołnierza zawodowego;
 - b. od dnia 31 sierpnia 1971 roku do dnia 30 kwietnia 1996 roku – zawodowa służba wojskowa.

(zaświadczenie – k. 14 załączonych do sprawy akt organu rentowego)

Przy ustalaniu wartości kapitału początkowego skarżącego ZUS przyjął okresy składkowe – łącznie 27 lat, 4 miesiące, 17 dni, tj. 328 miesięcy i nieskładkowe w wymiarze 6 lat i 17 dni, tj. 328 miesięcy, w tym okres czynnej służby wojskowej odwołującego – 30.07.1965 – 30.09.1965, 1.10.1965 -31.08.1971, 1.09.1971-31.12.1981.

(wykaz wprowadzonych okresów ubezpieczonego – k. 37-37 verte decyzja – k. 38-39 załączonych do sprawy akt organu rentowego)

Decyzją z dnia 27 stycznia 2020 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. po rozpatrzeniu wniosku G. G. z dnia 1 października 2019 roku przyznał mu emeryturę od dnia 1 października 2019 roku, tj. od miesiąca w którym zgłoszono wniosek.

Podstawę obliczenia emerytury stanowi kwota składek na ubezpieczenie emerytalne oraz kapitału początkowego z uwzględnieniem waloryzacji składek i kapitału początkowego zewidencjonowanych na koncie do końca miesiąca poprzedzającego miesiąc, od którego przysługuje wypłata emerytury. Emerytura stanowi równowartość kwoty będącej wynikiem podzielenia podstawy obliczenia emerytury przez średnie dalsze trwanie życia dla osób w wieku równym wiekowi przejścia na emeryturę.

- kwota składek zewidencjonowanych na koncie z uwzględnieniem waloryzacji wynosi 678262,74 złotych;

- kwota zwaloryzowanego kapitału początkowego wynosi 851477,08 złotych;

- średnie dalsze trwanie życia wynosi 154,40 miesięcy;

- wyliczona kwota emerytury wynosi 9907,64 złotych.

Wysokość emerytury została obliczona zgodnie z zasadami określonymi w art. 26 ustawy emerytalnej: $((...),74 + (...),08) / 154,40 = 9907,64$ złotych

Emerytura ustalona niniejszą decyzją została zawieszona z powodu pobierania przez wnioskodawcę emerytury z Wojskowego Biura Emerytalnego, w związku z powyższym wznowienie świadczenia mogło nastąpić po otrzymaniu od skarżącego pisemnej dyspozycji o podjęciu wypłaty świadczenia korzystniejszego lub wybranego.

(decyzja – k. 63-64 verte załączonych do sprawy akt organu rentowego)

W dniu 4 lutego 2020 roku odwołujący złożył do ZUS pismo z prośbą o podjęcie wypłaty emerytury z ZUS z uwagi na fakt, iż jest to świadczenie korzystniejsze niż emerytura z Wojskowego Biura Emerytalnego.

(pismo – k. 65 załączonych do sprawy akt organu rentowego)

W piśmie z dnia 11 lutego 2020 roku skierowanym do Dyrektora Wojskowego Biura Emerytalnego w Ł. wnioskodawca wniósł o zawieszenie od dnia 1 marca 2020 roku przysługującej mu emerytury wojskowej w związku z przejściem na emeryturę z ZUS, która jest dla niego świadczeniem korzystniejszym.

(pismo – k. 163 załączonych do sprawy akt emerytalnych)

Decyzją z dnia 14 lutego 2020 roku Dyrektor Wojskowego Biura Emerytalnego w Ł. zawiesił od dnia 1 marca 2020 roku wypłatę emerytury wojskowej ze względu na ustalenie przez organ rentowy świadczenia korzystniejszego.

(decyzja – k. 164 załączonych do sprawy akt emerytalnych)

Decyzją z dnia 18 marca 2020 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. po rozpatrzeniu wniosku G. G. z dnia 4 lutego 2020 roku podjął wypłatę emerytury od dnia 1 października 2019 roku, tj. od daty nabycia uprawnień do emerytury.

(decyzja – k. 71-72 verte załączonych do sprawy akt organu rentowego)

W dniu 22 czerwca 2020 roku Dyrektor Wojskowego Biura Emerytalnego w Ł. wydał zaskarżoną decyzję.

(decyzja – k. 175 załączonych do sprawy akt emerytalnych)

Powyższych ustaleń Sąd Okręgowy w Łodzi dokonał na podstawie powołanych dowodów w postaci dokumentów zgromadzonych w aktach rentowych oraz aktach emerytalnych wnioskodawcy, które nie były kwestionowane przez żadną ze stron. Zebrany w sprawie materiał dowodowy jest wystarczający do wydania merytorycznego rozstrzygnięcia w sprawie.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

W świetle materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie oraz poczynionych na jego podstawie ustaleń faktycznych odwołanie nie jest zasadne i jako takie podlega oddaleniu.

Przedmiotem niniejszego postępowania jest prawo wnioskodawcy do wypłaty zawieszony emerytury wojskowej w sytuacji zbiegu tego świadczenia z emeryturą z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych. Odwołujący stoi na stanowisku, iż powinien on otrzymywać zarówno emeryturę wojskową, jak i emeryturę z ZUS.

Zgodnie z art. 27 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U.2020.0.53 t.j.), Ubezpieczonym urodzonym przed dniem 1 stycznia 1949 r. przysługuje emerytura, jeżeli spełnili łącznie następujące warunki:

- 1) osiągnęli wiek emerytalny wynoszący co najmniej 60 lat dla kobiet i co najmniej 65 lat dla mężczyzn;
- 2) mają okres składkowy i nieskładkowy wynoszący co najmniej 20 lat dla kobiet i 25 lat dla mężczyzn, z zastrzeżeniem art. 27a.

Z kolei art. 55 w/w ustawy przewiduje, że Ubezpieczonemu spełniającemu warunki do uzyskania emerytury na podstawie art. 27, który kontynuował ubezpieczenia emerytalne i rentowe po osiągnięciu przewidzianego w tym przepisie wieku emerytalnego i wystąpił z wnioskiem o przyznanie emerytury po dniu 31 grudnia 2008 r., może być obliczona emerytura na podstawie art. 26, jeżeli jest wyższa od obliczonej zgodnie z art. 53.

Na podstawie powyższych przepisów ZUS przyznał skarżącemu emeryturę. Jednocześnie Dyrektor Wojskowego Biura Emerytalnego w Ł. decyzją z dnia 14 lutego 2020 roku zawiesił wnioskodawcy od dnia 1 marca 2020 roku wypłatę emerytury wojskowej z uwagi na dokonanie przez niego wyboru o podjęciu wypłaty emerytury z ZUS jako świadczenia korzystniejszego.

Zgodnie z art. 95 przywołanej ustawy, w razie zbiegu u jednej osoby prawa do kilku świadczeń przewidzianych w ustawie wypłaca się jedno z tych świadczeń - wyższe lub wybrane przez zainteresowanego (ust. 1). Przepis ust. 1 stosuje się również, z uwzględnieniem art. 96, w razie zbiegu prawa do emerytury lub renty określonych w ustawie z prawem do świadczeń przewidzianych w przepisach o zaopatrzeniu emerytalnym osób, o których mowa w art. 2 ust. 2, z wyjątkiem przypadku, gdy emerytura wojskowa lub policyjna została obliczona według zasad określonych w art. 15a albo art. 18e ustawy z dnia 10 grudnia 1993 r. o zaopatrzeniu emerytalnym żołnierzy zawodowych oraz ich rodzin lub w art. 15a lub art. 15d lub art. 18e ustawy z dnia 18 lutego 1994 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Straży Granicznej, (...) Marszałkowskiej, Służby Ochrony Państwa, Państwowej Straży Pożarnej, (...) Skarbowej i Służby Więziennej oraz ich rodzin (ust.2).

Zgodnie z powyższym obowiązującą zasadą jest zatem wypłacanie jednego świadczenia.

Zgodnie z aktualnym orzecznictwem SN o zastosowaniu wyjątku od zasady wypłacania jednego świadczenia decyduje brak możliwości obliczenia emerytury wojskowej przy uwzględnieniu "cywilnego" stażu emerytalnego, a nie data przyjęcia żołnierza zawodowego do służby wojskowej (art. 95 ust. 2 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych. Przy czym ten "brak możliwości" nie występuje wtedy, gdy emeryt wojskowy nie decyduje się na złożenie wniosku o doliczenie po zwolnieniu ze służby wojskowej okresów składkowych i nieskładkowych, choć mogą one zwiększyć podstawę wymiaru emerytury do 75%. Wspólnym bowiem mianownikiem uzasadniającym prawo do dwóch świadczeń są uwarunkowania wynikające z przepisów prawa niepozwalające na wykorzystanie stażu "cywilnego" w emeryturze wojskowej, a nie wybór emeryta wojskowego. (tak SN w wyroku z dnia 24 stycznia 2019 r., I UK 426/17, legalis nr 1866677).

Należy przypomnieć, że do wysługi emerytalnej żołnierza i funkcjonariusza, który pozostawał w służbie przed dniem 2 stycznia 1999 r., zalicza się posiadane przed powołaniem/przyjęciem do służby okresy składkowe i nieskładkowe w rozumieniu ustawy o e.r. FUS (art. 16 ust. 1 ustawy o z.e.ż.z. i art. 16 ust. 1 ustawy o z.e.f. w zw. z art. 15 tych ustaw). Owe okresy uwzględnia się w ten sposób, że emerytura wojskowa i policyjna wzrasta o 2,6% podstawy wymiaru za nie więcej niż 3 lata okresów składkowych poprzedzających służbę (a o 1,3% za każdy następny rok i 0,7% za każdy rok okresów nieskładkowych poprzedzających służbę) oraz podlega zwiększeniu - w wyniku doliczenia okresów przypadających po zwolnieniu ze służby - o 1,3% podstawy wymiaru za każdy rok okresów opłacania składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe po dniu 31 grudnia 1998 r. lub za okres nieopłacania składek z powodu przekroczenia w trakcie roku kalendarzowego kwoty rocznej podstawy wymiaru składek na te ubezpieczenia, pod warunkiem że emerytura ta

wynosi mniej niż 75% podstawy jej wymiaru i emeryt ukończył 50/55 lat życia albo stał się inwalidą (art. 14 ust. 4 ustawy o z.e.ż.z. i art. 14 ust. 4 ustawy o z.e.f. w zw. z art. 15 tych ustaw).

Przy czym w rozpoznawanej sprawie wnioskodawca pobiera emeryturę powszechną, ponieważ jest świadczeniem bardziej korzystnym, natomiast emerytura wojskowa została zawieszona. Przy czym w istocie wnioskodawca nie ma możliwości uwzględnienia w emeryturze wojskowej „cywilnego” ubezpieczenia z uwagi na osiągnięcia maksimum tego świadczenia.

Należy jednak zauważyć, że wnioskodawca nie należy do grupy osób którym należałoby wypłacać dwa świadczenia emerytalne, albowiem przy ustalaniu wysokości emerytury z ZUS został uwzględniony w części okres czynnej służby wojskowej skarżącego co wprost wynika z wykazu okresów ubezpieczonego, które to zostały uwzględnione przy wyliczaniu okresu stażowego w kapitale początkowym, a tym samym wskazanej emerytury skarżącego. A skoro tak, to nie ma podstaw, aby uwzględnić odwołanie wnioskodawcy, bowiem Dyrektor Wojskowego Biura Emerytalnego w Ł. słusznie zawiesił wypłatę przyznanej na podstawie przepisów o zaopatrzeniu emerytalnym żołnierzy zawodowych oraz ich rodzin z uwagi na to, że jest to świadczenie niższe od emerytury przyznanej z systemu powszechnego. Co więcej wnioskodawca wybrał emeryturę z ZUS jako korzystniejszą dla niego. W sytuacji, gdyby ten okres nie był uwzględniony emerytura powszechna byłaby niższa.

Gdyby przyjąć interpretację wnioskodawcy doszłoby do wypłaty dwóch świadczeń, których wysokość została ustalona w oparciu o przynajmniej częściowo ten sam okres, co nie jest dopuszczalne.

Art. 44 ust. 1 pkt. 2 lit. a ustawy z dnia 10 grudnia 1993 roku o zaopatrzeniu emerytalnym żołnierzy zawodowych oraz ich rodzin (Dz.U.2020.0.586 t.j.) przewiduje, że wypłatę emerytury lub renty albo dodatków, zasiłków i świadczeń pieniężnych, o których mowa w art. 25 wstrzymuje się, jeżeli wskutek zbiegu prawa do świadczeń osobie uprawnionej przysługuje świadczenie wyższe lub przez nią wybrane.

Należy również zauważyć, iż dominujący w orzecznictwie jest pogląd w myśl którego w polskim systemie zabezpieczenia społecznego zasadą jest wypłata jednego świadczenia (wyższego lub wybranego przez ubezpieczonego), jeżeli ma miejsce zbieg prawa do różnych świadczeń z systemu zabezpieczenia społecznego (por. wyrok SN z dnia 18 kwietnia 2018 r., II UK 62/17).

Zgodnie z art. 98 ust. 1 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych wstrzymanie wypłaty jednego ze świadczeń, o których mowa w art. 95, następuje od dnia, od którego przysługuje prawo do wypłaty świadczenia wyższego lub wybranego przez zainteresowanego.

Mając powyższe na uwadze, Sąd Okręgowy, na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. orzekł jak w sentencji.